

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10Er/734/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215207215
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Tagliberová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6215207215.2

Uznesenie

Okresný súd Veľký Krtíš vo veci exekúcie oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava V, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti povinnému H., vedenej pod sp. zn. EX 41982/15, súdnym exekútorom JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o vymoženie sumy 961,26 Eur s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania a a trov exekúcie, o námietkach povinného proti exekúcii, takto

rozhodol:

I. Súd námietky povinného proti exekúcii **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, spísaného formou zápisnice na exekútorskom úrade dňa 09.09.2015 a žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.10.2015, Okresný súd Veľký Krtíš poverením č. 5610 045608 zo dňa 15.10.2015 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD., vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 961,26 Eur s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, na podklade vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 10C/182/2014-40 zo dňa 04.02.2015 (právoplatný dňa 11.03.2015 a vykonateľný dňa 16.03.2015)

2. Súdny exekútor dňa 27.07.2016 doručil súdu podanie povinného na rozhodnutie. Súd po oboznámení sa s podaním povinného toto podľa obsahu posúdil ako námietky proti exekúcii, pričom upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 27.04.2016 do vlastných rúk a námietky boli súdnemu exekútorovi doručené dňa 09.05.2016, teda námietky povinný podal včas, v 14-dňovej zákonnej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

3. V námietkach povinný okrem iného uvádza, že exekučný titul vznikol zo záväzku ešte v tej dobe, keď povinný vstúpil do insolvenčného konania a z toho je zrejmé, že záväzok z neho vyplývajúci existoval a preto mal veriteľ v svojom vlastnom záujme povinnosť podľa výzvy zahraničným veriteľom prihlásiť si svoju pohľadávku do insolvenčného konania. Pokiaľ tak veriteľ neučinil, nemá teraz právo túto svoju pohľadávku voči povinnému vymáhať. Exekučný príkaz tak povinný považuje za neopodstatnený, pretože priamy veriteľ si mal túto prihlášku pohľadávky sám prihlásiť a tiež svoje exekučného náklady. Prílohou k námietkám povinného je vyhláška o zahájení insolvenčného konania 15.07.2014, uznesenie o úpadku s povolením oddženia 17.10.2014 a uznesenie o schválení oddženia 17.02.2015.

4. Súd výzvou zo dňa 01.08.2016 vyzval súdneho exekútora a rovnako tak aj oprávneného prostredníctvom jeho právneho zástupcu, aby sa v lehote 5 dní od dňa doručenia výzvy kvalifikovane vyjadrili k podaniu povinného.

5. Právny zástupca oprávneného doručil súdu dňa 24.08.2016 vyjadrenie, v ktorom okrem iného poukazuje na články 40 ods. 1 a 40 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 o konkurznom konaní a uvádza, že oprávnený do dnešného dňa nebol insolvenčným správcom vyzvaný na prihlásenie pohľadávky do insolvenčného konania a už vôbec mu neboli poskytnuté informácie v zmysle čl. 40 ods. 2 nariadenia. Zároveň má oprávnený za to, že bol známym veriteľom povinného, nakoľko si svoje zákonné povinnosti uplatnil aj v súdnom konaní, pričom v prípade, ak by si povinný plnil svoje zákonné povinnosti ohľadom prihlasovania svojho trvalého pobytu, prípadne prechodného pobytu, bol by mu rozsudok doručený do vlastných rúk. Nesplnenie si povinnosti však nemôže byť na ťarchu oprávneného, preto oprávnený zastáva názor, že bol známym veriteľom povinného a teda mal byť správcom informovaný osobitnou výzvou na prihlásenie pohľadávok, k čomu nedošlo. Oprávnený ďalej uvádza, že správca mal povinnosť postupovať v zmysle čl. 40 nariadenia a informovať veriteľa, aj keď bol veriteľ po lehote na podávanie prihlášok. Nakoľko však už došlo k ukončeniu insolvenčného konania, oprávnený má za to, že nesplnenie si povinnosti nemožno pohľadávku oprávneného považovať za nevymáhateľnú a teda oprávnený si ju môže ďalej vymáhať. Oprávnený tvrdí, že v danom prípade nejde o hlavné konkurzné konanie, ktoré by sa dotýkalo celkového majetku povinného, ale dotýka sa len majetku, ktorý sa nachádza na území Českej republiky, pričom exekučné konanie je vedené na území Slovenskej republiky.

6. Súdny exekútor na výzvu súdu reagoval podaním zo dňa 15.08.2016, doručeným súdu dňa 30.08.2016, v ktorom opísal priebeh exekučného konania (zažatie exekučného konania, vydanie poverenia, žiadosť o súčinnosť adresovanú tunajšiemu súdu), pričom sa nevyjadril nijakým spôsobom konkrétne k námietkam povinného.

7. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

8. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

9. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

10. Námietky proti exekúcii sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Procesné skutočnosti sú okolnosti, ktorých základ spočíva v nedostatku procesných podmienok, hmotnoprávne skutočnosti sú okolnosti, na základe ktorých spravidla dochádza k zániku vymáhaného nároku (najčastejšie splnením). Lehota na podanie námietok proti exekúcii je štrnásťdňová a začína plynúť od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, pričom táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať, odpustenie jej zmeškania je vylúčené.

11. Pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii súd preskúmal námietky proti exekúcii, upovedomenie o začatí exekúcie predložené zo strany súdneho exekútora, vyjadrenie oprávneného,

vyjadrenie súdneho exekútora, exekučný titul a dospel k záveru že námietky povinného proti exekúcii sú neopodstatnené, nakoľko povinný prostredníctvom vznesených námietok proti exekúcii nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránili jeho vymáhateľnosti a ani nepoukázal na iné dôvody, pre ktoré by bola ďalšia exekúcia neprípustná. V danom prípade povinný podal námietky proti exekúcii z dôvodu, že bolo voči povinnému zahájené insolvenčné konanie a bolo vydané uznesenie o schválení oddĺženia a uznesenie o úpadku s povolením oddĺženia.

12. Podľa čl.1 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (ďalej len „nariadenie“), toto nariadenie sa vťahuje na kolektívne konkurzné konania, pri ktorých ide o čiastočné alebo úplné zbavenie majetku dlžníka a vymenovanie likvidátora.

13. Podľa čl. 2 ods. 1 písm. a) nariadenia, na účely tohto nariadenia „konkurzné konania“, znamená kolektívne konania uvedené v článku 1 ods. 1. Zoznam týchto konaní je uvedený v prílohe A.

14. Podľa prílohy A pre českú republiku sa kolektívnym konkurzným konaním rozumie aj oddĺženie.

15. Podľa čl. 17 ods. 1, súdne rozhodnutie o začatí konania uvedené v článku 3 ods. 1, má bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek rovnaké účinky v akomkoľvek inom členskom štáte, ako podľa práva štátu, v ktorom sa konanie začne, ak toto nariadenie neustanovuje inak, a pokiaľ sa v tomto inom členskom štáte nezačne konanie uvedené v čl. 3 ods. 2.

16. Uznesenia o zahájení insolvenčného konania zo dňa 15.07.2014, o schválení oddĺženia zo dňa 17.02.2015 a o úpadku s povolením oddĺženia boli vyhlásené v Českej republike podľa českého právneho poriadku, konkrétne podľa zákona č. 182/2006 Sb. Zákon o úpadku a spôsoboch jeho řešení (insolvenční zákon), ďalej len „ insolvenčný zákon“).

17. Podľa § 109 ods. 1 písm. a) až d) insolvenčného zákona, se zahájením insolvenčního řízení se spojují tyto účinky : a) pohľadávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty nemohou být uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou, b) právo na uspokojení ze zajištění, které se týká majetku ve vlastnictví dlužníka nebo majetku náležejícího do majetkové podstaty, lze uplatnit a nově nabýt jen za podmínek stanovených tímto zákonem, to platí i pro zřízení soudcovského zástavního práva na nemovitostech nebo exekutorského zástavního práva na nemovitostech, které bylo navrženo po zahájení insolvenčního řízení, c) výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídít nebo zahájit, nelze jej však provést. Pro pohľadávky za majetkovou podstatou (§ 168) a pohľadávky jim na roveň postavené (§ 169) však lze provést nebo vést výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek náležející do majetkové podstaty dlužníka, na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5 a s omezeními tímto rozhodnutím založenými. Není-li dále stanoveno jinak, výkon rozhodnutí nebo exekuce se i nadále nařizuje nebo zahajuje a provádí proti povinnému, d) nelze uplatnit dohodou věřitele a dlužníka založené právo na výplatu srážek ze mzdy nebo jiných příjmů, s nimiž se při výkonu rozhodnutí nakládá jako se mzdou nebo platem.

18. Podľa § 109 ods. 2 insolvenčného zákona, úkonem, jímž se provádí výkon rozhodnutí nebo exekuce, není úkon učiněný k zajištění dlužníkovu majetku pro účely jeho postižení takovým výkonem rozhodnutí nebo exekucí. Se zahájením insolvenčního řízení se spojují také další účinky stanovené zákonem.

19. Podľa § 104e odst. 1 a 2 insolvenčného zákona, v době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze nařídít nebo zahájit výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty; to neplatí pro nařízení nebo zahájení výkonu rozhodnutí nebo exekuce na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5. (2) Pro výkon rozhodnutí nebo exekuci nařízenou nebo zahájenou v rozporu s omezením podle odstavce 1 platí § 109 odst. 6 obdobně.

20. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Po preštudovaní obsahu listín exekučného spisu 10Er/734/2015 súd zistil, že predmetná exekúcia sa vykonáva na podklade exekučného titulu, rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 10C/182/2014-40 zo dňa 04.02.2015, právoplatný dňa 11.03.2015 a a vykonateľný dňa 16.03.2015. Podľa nariadenia účinky, rozhodnutia o začatí insolvenčného konania a ostatných rozhodnutí v Českej republike majú bez ďalšieho právne účinky aj na území Slovenskej republiky. Z toho dôvodu sú zisťoval, aké účinky má na

exekúciu zahájenie insolvenčného konania zo dňa 15.07.2014. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 15.10.2015 teda pred uznesením o úpadku s povolením oddĺženia. § 109 ods. 1 c) insolvenčného zákona upravuje obmedzenie exekúcie tak, že exekúciu je možné nariadiť alebo zahájiť, nie je možné ju však previesť. Ustanovenie § 109 ods. 2 insolvenčného zákona upresňuje obmedzenie exekúcie tak, že úkonom, ktorým sa prevádza výkon rozhodnutia alebo exekúcia nie je úkon urobený k zaisteniu dlžníkovho majetku pre účely jeho postihnutia takýmto výkonom rozhodnutia alebo exekúcia. Vo fáze pred rozhodnutím o úpadku ja tak zachovaný zákaz exekúciu dokončiť, teda previesť posledný krok pri vykonávaní exekúcie na základe konkrétneho exekučného príkazu, napríklad vyplatením zrazenej mzdy zamestnávateľom, odpísaním finančných prostriedkov z bankového účtu alebo vykonanie dražby. Súdny exekútor by teda nemal vykonávať kroky, ktoré bezprostredne smerujú k dokončeniu vykonania exekúcie - napríklad zaslať vyrozumenie o právnej moci exekučného príkazu platcovi mzdy alebo banke či vydať dražobnú vyhlášku. Nič teda nebráni tomu, aby súdny exekútor činil ostatné úkony, konkrétne vydával exekučné príkazy, na základe ktorých by síce exekúcia nemohla byť vykonaná, ale bolo by zachované poradie pre prípad, že by prekážka v dobe trvania insolvenčného konania neskôr odpadla. Exekúcia sa v podstate vracia do nariadovacej fázy. Už vydané a právoplatné exekučné príkazy majú stále rovnaké účinky, ako keby právnou moc doposiaľ nenadobudli. V dobe trvania účinkov rozhodnutia o úpadku nie je možné exekúciu, ktorá by postihovala majetok v majetkovej podstate ani nariadiť ani zahájiť (§140e ods. 1 insolvenčného zákona), ale s výnimkou rozhodnutí insolvenčného súdu vydaných podľa § 203 ods. 5 insolvenčného zákona. V tejto fáze sa činnosť súdneho exekútora obmedzí iba na zisťovanie, či účinky rozhodnutia o úpadku naďalej trvajú. Nie je možné tak vydávať exekučné príkazy. V prípade, že by súdny exekútor nebol pred týmto okamihom poverený vykonaním exekúcie, exekučný súd je povinný návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, pretože už samotné poverenie by bolo vydané v rámci „nariadovacej fázy“ exekúcie, a teda v rozpore s týmto obmedzením.

21. Súd v tejto veci konštatuje, že poverenia na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 15.10.2015, teda pred vydaním uznesenia o úpadku s povolením oddĺženia a teda v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami insolvenčného zákona. Exekúcia sa tak vedie zákonne a po vzniku exekučného titulu nenastali žiadne skutočnosti, ktoré by spôsobovali zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Súdny exekútor však v tejto fáze, po vydaní uznesenia o úpadku s povolením oddĺženia zo dňa 17.10.2015 má obmedzenú činnosť a to len v rámci zisťovania, či stále trvajú účinky tohto uznesenia.

22. Čo sa týka vyjadrenie oprávneného ohľadom povinností insolvenčného správcu, v tejto časti súd uvádza, že nie oprávnený v rámci exekúcie ako exekučný súd posudzovať porušenie povinností správcu v zmysle nariadenie, pričom uznesenie o úpadku bolo zverejnené v insolvenčnom registri, ktorý je verejne prístupný na webovej stránke, pričom v uznesení bolo uvedené aj poučenie pre veriteľov, ktorí boli vyzvaní na prihlásenie si svojich pohľadávok. Rovnako tak súd dáva do pozornosti, že napriek tomu že povinný si nenahlásil na register obyvateľstva miesto skutočného trvalého pobytu, súdu sa už základnom konaní vedenom pod sp., zn. 10C/182/2014 podarilo doručiť exekučný titul (t.j. rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 10C/182/2014-40 zo dňa 04.02.2015) do vlastných rúk povinnému a to dňa 16.05.2014 na adresu Solnická 1371, Kostelec nad Orlicí. Povinný nevyužil ani v rámci základného konania riadny opravný prostriedok, pričom v tej dobe už mal vedomosť o insolvenčnom konaní vedenom voči osobe povinného.

23. Súd však dáva do pozornosti § 57 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého, exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie. Súdu nie je zrejmé, akým spôsobom súdny exekútor zisťuje majetok povinného a teda či disponuje nejakými informáciami ohľadom majetku/majetnosti povinného, keď povinný sa momentálne nachádza v oddĺžení, kde mu bolo povolené po dobu 5 rokov uspokojovať veriteľov uvedených v rozhodnutí o schválení oddĺženia v pomernej časti.

24. Na základe vyššie uvedených skutočností, exekučný súd námietky povinného vyhodnotil ako neopodstatnené a ako také námietky zamietol, pričom súdny exekútor je povinný sa v rámci ďalšieho pokračovanie v exekúcii pridrižovať účinkov, ktoré vyvoláva oddĺženie podľa českého právneho poriadku a rovnako tak dôkladne prešetriť majetkový stav povinného a v prípade, že bude zistené, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, je povinný podať návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti v zmysle § 57 ods. 1 písm h) Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.